

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 862/05
20.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Сретка Јанковића, чланова већа и саветника Драгане Јеврић, као записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела из члана 33. став 2. Закона о оружју и муницији и др., одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца оптуженог адв.АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Саду К. 264/04 од 24.2.2005.године, у седници већа одржаној 20.6.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца оптуженог АА а пресуда Окружног суда у Новом Саду К. 264/04 од 24.2.2005.године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 2. Закона о оружју и муницији за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 194 .став 2. КЗ РС у вези са кривичним делом изазивања опште опасности из члана 187. став 1. КЗ РС за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.4. до 24.4.2004.године. На основу члана 69. ОКЗ према оптуженом је изречена мера безбедности одузимања предмета кривичног дела и то једног војничког карабина марке "аа", модел број 4, калибра 303, фабрички број ____, преправљен у кратеж, као и преостала муниција. Оптужени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и паушала а оштећени ББ са имовинско правним захтевом упућен је на парницу.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Новом Саду због одлуке о кривичној санкцији с предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптуженом за кривично дело из члана 194 .став 2. у вези члана 187. став 1. КЗ РС утврдити казна затвора у дужем временском трајању и изрећи јединствена казна затвора у дужем временском трајању;

- бранилац оптуженог адв.АБ због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о казни са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе за кривично дело из члана 33. став 2. Закона о оружју и муницији , огласити кривим за кривично дело из члана 194 .став 4. у вези члана 187. став 4. КЗ РС и сходно томе одлучити и о висини казне.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 1003/05 од 30.5.2005. године предложио је да се уважи жалба

јавног тужиоца и оптуженом изрекне строжија казна затвора а да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је, пошто је поступљено по члану 374. став 2. ЗКП испитао првостепену пресуду, размотрио остале списе предмета и по оцени жалбених навода нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП увек пази по службеној дужности.

Чињенично стање је у првостепеној пресуди правилно и потпуно утврђено па су неосновани жалбени наводи којима се то оспорава.

Побијајући првостепену пресуду по том основу бранилац у жалби наводи да предметни војнички карабин преправљен у кратеж представља старо оружје које се може набављати и држати уз претходну пријаву надлежном органу а уколико се то не учини учинилац може само прекршајно одговарати, па, према жалби, оптужени није могао бити оглашен кривим за кривично дело из члана 33. став 2. Закона о оружју и муницији.

Супротно овом жалбеном наводу првостепени суд је на основу налаза и мишљења вештака балистичара ВВ, несумњиви утврдио да се ради о војничком карабину марке "аа", који више није у употреби, али да је исти преправљен и као такав исправан у смислу да је из њега могуће испалити метак одговарајућег калибра, те да се ради о оружју чије набављање, држање или ношење грађанима уопште није дозвољено. Стога у конкретном случају не може бити говора о прекршајној одговорности оптуженог, на шта се неосновано указује жалбом браниоца.

У односу на кривично дело из члана 194 .став 2. у вези члана 187. став 1. КЗ РС бранилац у жалби наводи да је првостепени суд погрешно утврдио да је оптужени основно кривично дело из члана 187. КЗ РС извршио са евентуалним умишљајем.

И овај жалбени навод је неоснован с обзиром да из утврђеног чињеничног стања несумњиво произилази да је оптужени, који је иначе ловац и према томе лице које зна прописе из области оружја и муниције, предметну пушку држао у једној кутији из које се могла вадити јер није била сакривена нити закључана, а у магацину пушке оставио је муницију иако је пушка била на видљивом месту и на дохват руке укућанима. Поступајући на овај начин оптужени је био свестан да због необезбеђивања пушке може изазвати опасност за живот или тело људи па је пристао на наступање забрањене последице у погледу ове апстрактне опасности. Стога је правилан закључак првостепеног суда да је оптужени у односу на основно кривично дело из члана 187. став 1. КЗ РС поступао са евентуалним умишљајем а у односу на тежу последицу из члана 194. став 2. КЗ РС из нехата.

Према томе, чињенично стање, како у погледу чињеница које чине битна обележја кривичних дела у питању тако и у погледу оних које се тичу психичког односа оптуженог према учињеним делима, правилно је и потпуно утврђено а квалификацијом противправне делатности оптуженог по члану 33. став 2. Закона о оружју и муницији и 194. став 2. у вези члана 187. став 1. КЗ РС, кривични закон је правилно примењен. С тим у вези првостепени суд је у побијаној пресуди дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које и Врховни суд у свему прихвата а наводе жалбе браниоца о погрешној примени материјалног права оцењује као неосноване.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом жалбе јавног тужиоца и браниоца Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и оценио све околности у смислу члана 41. ОКЗ које утичу да казна буде мања или већа, којим околностима је дао адекватан значај, и по утврђивању појединачних казни за кривична дела из члана 33. став 2. Закона о оружју и муницији и 194 .став 2. у вези члана 187. став 1. КЗ РС у трајању од по три године, правилно оптуженог АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору. По оцени Врховног суда тако одмерена казна сразмерна је тежини и степену друштвене опасности извршених кривичних дела као и степену кривичне одговорности оптуженог и нужна је али и довољна за постизање сврхе кажњавања предвиђене одредбом члана 33. ОКЗ.

Одлука о мери безбедности одузимања предмета донета је правилном применом одредбе члана 69. ОКЗ па се њена законитост и оправданост изрицања не доводе у питање.

Из изнетих разлога на основу члана 388. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа

Драгана Јеврић, с.р. судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

ср